

Cena Numeru 3 centy w Krakowie, Podgórze i na prowincyi.

PRENUMERATA miesięczna w Krakowie 1 K. 30 h. (już z dostawą do domu) na prowincyi z przesyłką pocztową 1 Kor. 30 hal. — Prenommerata za granicą 1 mkr. 50 l., 2 fr. 1 rz. — POJEDYNCZE ROZEMPLAKI NABYWAĆ MOŻNA WE WSZYSTKICH AGENCYACH PISMI I NA WSZYSTKICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

NOWINY

Diennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz netto 16 hal., za każdy następny raz 12 hal. drobna ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu, (mniejszy 50 hal.). Naczelny za wiersz netto 30 hal. opody na każdej stronie po 1 Kor. — Załącznik 20 Kor. za tysiąc literatury prowadzi w swoim zarządzie p. M. Huguzyński. Administracja „Nowin”: ul. Wiślna L. 2, otwarta od godziny 8 rano do godziny 8 wieczorem

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sekretarskiego, Paszaj Hauomana L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340. Ekspedycja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.

REDAKTOR NACZELNY: LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340) od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulicy Wiślna L. 2. Rekopisów nie zwraca się.

„NOWINY“ wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Były król portugalski Manuel II podczas przechadzki jednym z ministrów.

Zwycięska rewolucya w Portugalii.

Zwycięstwo republiki w całym kraju. — Mocarstwa uznają przewrót dokonany. — Odzewa rządu republikańskiego. — Wydanie zakonu. — Program rządu. — Król w Gibraltarze, skąd pojedzie do Anglii.

W Portugalii, według ostatnich telegramów panuje spokój i republika została wszędzie już proklamowaną i uznana. Całe ciało dyplomatyczne w Lizbonie złożono wczoraj urzędowo wizytę prowizorycznemu rządowi, co dowodzi, że mocarstwa uznały przewrót dokonany.

Rząd republikański wydał odezwę do narodu, rozwiązał kongregację i wydzielił z kraju członków zakonów. Król wraz z całą rodziną znajduje się w Gibraltarze pod opieką Anglii.

Poniżej ogłaszamy telegramy:

Lizbona. Proklamowanie republiki przyjęto w całym kraju bez oporu.

Lizbona. Rząd ogłosił proklamację. Proklamacja ta donosi, że naród, armia i marynarka ogłosiły właśnie niepodległość. Dynastia Braganza świadomie i w słym zamiarze paraliżowała pokojowy rozwój społeczeństwa i dnia została na zawsze wygnana z Portugalii. Podziwiała godność, wspaniały czyn, dumę niewyciężonej rasy, smiertelny wstyd i jest odeszkodowaniem za wszystkie walki i bolesne rozczarowania. Jest rzeczą konieczną, aby to było początkiem epoki nowożytnej i nieskalanej sprawiedliwości, oraz, aby zasady wszystkich Portugalczyków scharmonowały się z naszych obywateli i ojczyzny uczyliymy podstawę program politycznego, a nie wspaniałomyślności wobec zwyciężonych podstawę programu moralnego.

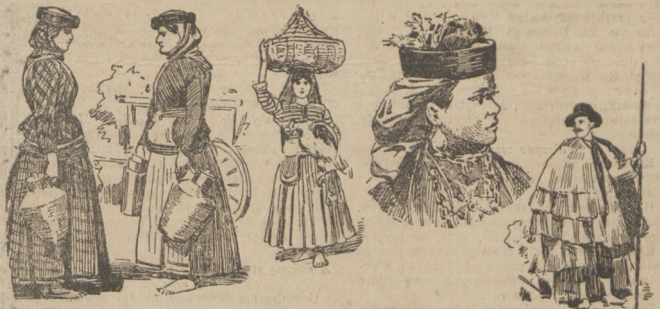
Obywateli! Niechaj tylko dobro ojczyzny Was otywia i sachęca do dalszej pracy i łączy w jednym dążeniu, aby ojczyznę uczynić wielką. Republika oczekuje od narodu utrzymania porządku społecznego, posiadania prawa, ofiarności dla wspólnej sprawy i miłości dla dzieła przyszłości, z którego powstaje Rzeczpospolita portugalska. Lizbona. Rząd republikański wydał dekret, zarządzający rozwiązaniem wszystkich kongregacji i rzekaz, aby członkowie ich opuscili Portugalie w przeciągu 24 godzin.

Drugi dekret rządu republikańskiego zabrania klerowi pojawiać się na ulicach w stroju duchownym, aby uniknąć wykroczeń.

Madryt. (Urzędowski). Cała portugalska rodzina królewska, złożona z króla Manuela, królowej Amalii, królowej Maryi PI i infanty Alfonsa opuściła wczoraj jacht, znajdujący się tu na wodach Gibraltaru i wysiadła na ląd. Na jachcie wywieszono flagę portugalską narodową.

Okaruje się, że rząd prowizoryczny z góry wiedział o przygotowaniu króla do ucieczki, a nawet do ułatwienia się jej przyczynił. Szło o to, aby z jednej strony zabezpieczyć osobę króla przed jakąś napaścią, a z drugiej strony, aby go usunąć z oczów wierznych pułków. Także poseł angielski wiedział o tajemnicy.

Wiadomości o pobytku króla w Mavru w klasztorze przed ucieczką potwierdzają się. — Król przebywał w klasztorze tylko kilka godzin, a otrzymawszy od sanafnej osoby zawiadomienie, że wszystko jest gotowe do ucieczki, udał się na pokład okrętu, który go zawiózł do Gibraltaru.

Typy portugalskie. Handlarzka mleka. Roznosicielka wody. Handlarzka drobiu. Dziewczyna wiejska. Chłop w płaszczu ze stomy.

Zbrodnia w klasztorze Jasnogórskim.

Uwężenie księdza Damazego Macocha w Krakowie. — Straszne zeznania zbrodniarza. — Jaki on boleśnie wrażeń i społeczeństwa.

Ksiądz Damazy Macoch został w pięć dni po południu aresztowany w Krakowie, przyniósł do niego zbrodni, złożył zeznania, ujawniające ogrom deprawacji, jaka się zagnieżdżyła w murach klasztornych.

Z tucieczką grozy i wstrętem przychodził nam dzisiaj omawiać te sprawy. Potworna zbrodnia, spełniona przez zakonnika w świątyni jasnogórskiej, w miejscu najczystszych wspomnień dziejowych narodu, w przybytku, otoczonym ciężką nietyklo Polski, całej całego świata katolickiego, tragicznie echem odbiła się we wszystkich sercach polskich.

Uderzyła ona w nie jak grom, jak nowy cios z tych wielo ciosów, których nie szczedzą nam losy.

W głowie miedzić się nie może sama myśl, aby czynu podobnego dopuścić się mógł człowiek, poświęcony Bogu, mortus dla świata, stróż pamiętek ojczyzny, apostoł wiary i Zbrodnia w Częstochowie, gdzie nastroj przytłumił, że niedowierzyć korzy się, to najstraszniejsza klęska. To niebawym w następstwach cios dla wszystkich. Nie można za zbrodnię jednostek winić zakonu, ale następstwa ujawnione w klasztorze rozprężenia karłości, dowody licznych malwersacji i rozpusty zakonników, zawsze ciężko na losach społeczeństwa. Lękać się należy demoralizującego na lud wpływu, truchniecia na myśl, jaką z tej sprawy broń ukują nasi wrogowie.

Klasztor Jasnogórski znajduje się w zabiorze rosyjskim. Co pocznie teraz rząd rosyjski? A zwyciężyć trzeba nadto, że w Królestwie Polskim szerzy się gwałtownie sekta Maryawitów, doznających opieki ze strony rządu a występujących do walki z kościołem pod hasłem poprawy obyczajów. Czy teraz sekta rasklebała mu cienie ludu nie wzbierze podwójnie groźna fala?

Wobec nawet tych smutnych myśli, wobec przesłania, jakie wzbudzają zeznania mniha-mordercy i zbrodni, trzeba społeczeństwu znaleźć spokój i rozważę. Na duchowieństwie polskiem ciężką teraz szczególnie ważne obowiązki. Trzeba „świętości nie szargać, bo trza, by święte były”.

Ucieczka i aresztowanie Heleny Krzyżanowskiej i księdza Macocha.

Jak wczoraj donieśliśmy, ks. Macoch uciekał z Częstochowy, chciał przekraść się do Galicyi.

Tymczasem aresztowano jego kochankę.

Aresztowanie Heleny z Krzyżanowskich Macochowej. Helene z Krzyżanowskich Macochowej aresztowano we środę wieczorem w Proszowicach, leżących o 36 kilometrów od Mlechova. Aresztowania dopełnił p. Basyli Argusow, pomocnik komisarza w Częstochowie. Aresztowanie to wprowadziło na trop Macocha.

Macochowa przybyła do Proszowic o godzinie 11 w południe i zjechała do swego stwagra p.

Zajączkowskiego, zarządzającego fabryki cukierniczej. Przybyła tam pod pozorem choroby oświadczyła, że musi parę dni odpoząć. Była blada, słabowarna i bardzo niespokojna. Gdy przybył zastępca komisarza policyjnego i go stwierdził na swiętku, oświadczył jej, że jest aresztowana, zaczęła drętać nerwowo i spazmatycznie płakać. — Wkrótce przygotowała się do drogi; ubranie miało być kosztowne i eleganckie. Jest to przystojna bienna szatyka, wysokiego wzrostu.

Przez całą drogę z Proszowic do Golonoga narzekała, że jest chora. W Golonogu oddał ją p. Argusow w ręce policyj, celem odwiezienia do Częstochowy, gdzie dopiero będzie przesłuchany przez policmajstra p. Ciesnarkowa. Zasnęła, że nie wie nic o samordowaniu swego męża, ale jego anikielacja nie umiała wytlumaczyć.

Ucieczka księdza Macocha przez granicę i aresztowanie w Krakowie.

W Golonogu dowiedział się pomocnik komisarza

Basyli Argusow, że Damazy Macoch ma być w Sławkowie. Udał się więc natychmiast do Sławkowa i tam dowiedział się, że ksiądz przeszedł w nocy z 6 na 7 bm. granicę okolo Niesulowic, że tam zawiadł go żydowski farman z Olkusa i oddał w ręce przemajtylnika. P. Argusow puścił się pleszo za Macochem, sierzając po drodze szczęśliwie, iż po przejściu granicy udał się przez Myślachowice ku Płokom, a następnie do Trebzinli.

P. Argusow dotarł do Trebzinli w pięć minut po odejściu pociągu popołudniowego, który z Trebzinli odchodził po godzinie 2, a do Krakowa przychodził o godzinie 3:45 po południu. Tym właśnie pociągiem odjechał ksiądz do Krakowa. Nie pozostawało mu innego, jak telefonicznie zawiadomić krakowską dyrekcję policyjną o wyjeździe Macocha do Krakowa. Sam Argusow pojechał najbliższym pociągiem równał do Krakowa.

Przyjeżdżając pociągiem popołudniowym oczekiwał komisarza policyjnego dr. Jasielskiego, naczelnik ekspedycji policyjnej na dworcu kolejowym. Z pociągu wysiadło sporo osób i na peronie zapanował żywy ruch. P. Jasielski spotstregł idącego księ-

Helena z Krzyżanowskich Macochowej.

Fotografie Heleny Krzyżanowskiej przywiózł z sobą do Krakowa p. Basyli Argusow pomocnik komisarza z Częstochowy, który dokonał w Proszowicach aresztowania wspólniczki księdza. Fotografie tę analizowano w celi księdza Macocha. Na odwrotnej stronie widnieje dedykacja: „Kochanemu Latukowi i najlepszemu bractwowski — bratowa Lala. 11/6 1909”.

Według tej to fotografii rysownik „Nowin” otworzył podobiznę Heleny Macochowej.

Ksiądz Damazy Macoch.

Ksiądz Damazy przedstawia zupełnie pospolity typ. Rysy ma grube, jest dobrze odżywiony, wzrostu mniej niż średniego. Oczy ciemne o energicznym wyrazie; w chwili aresztowania nosił okulary.

Ksiądz Macoch liczy lat 39, pochodzi z wsi Lipiny w powiecie częstochowskim, synem jest wójta gminnego. Był czas pewien pisarzem gminnym, lecz w r. 1896 porucił ten zawód, aby wstąpić do klasztoru. Był przez lat 14 w klasztorze. Zdolności nie okazywał, wykształcenia nie otrzymał, bo ukończył tylko szkołę elementarną.

Advertisement for Pathéphon records. Text: Główny skład PATHÉFON STEFAN GRUZIŃSKI i TADEUSZ BERGER KRAKÓW, SZEWAŁA 10, Telef. 305. PATHEFON jest najdoskonalszym instrumentem doby współczesnej. GRA BEZ ZMIANY I GŁY, wczynnym szafirem. Płyty nie zużywają się, dlatego grają zawsze równie czysto, głośno i bez chrapania. Płyty o średnicy 24, 29, i 50 cm. Co miesiąc nowości. NOWOSCI! Aparaty szafkowe. Płyty 50 centymetrowe grające z siłą równą pełnej orkiestrze. — Naprawy i przeróbki gramofonów na system Pathé w własnej pracowni. Zadzajcie cenownik darmo i opiatnie. W lokalu przegrzawia się płyty i demonstruje aparaty bezinteresownie.

dała to wspaniałe z matką petyrą, z okularami, o twarzy popielonej, wyciągniętej mocno kośćmi pochłoniętych, kiedy miał na głowie czarny kapelusz. Nadesłany z Trebunji rysunek nie zgadzał się z pewnymi szczegółami z osobą idącego księdza; mimo to p. komisarz przystąpił do niego i zapytał:

— Ksiądz z Częstochowy?
 — Nie... z Warszawy...
 — Ksiądz nazywa się Damaży Macoch?
 — Tak...
 — Proszę za mną.

Arestowanego udał się spokojnie do blura ekspozytory policyjnej na dworcu. Tutaj rozpościerało się przesłuchanie.

Przesłuchanie wobec dyr. pol. Platana, radcy Świełkiana i kilku komisarzy trwało do godziny 10 m. 16 w nocy, poczem z pokoju inspekcyjnego na dworcu ks. Macocha odwieziono do brzońskiego węgiera.

Na przesłuchaniu przesłuchanie, poitano saras po prezora tutajszego konwentu OO. Paulinów, celem stwierdzenia tożsamości osoby arestowanego. Ks. Gliwa przybył natychmiast i rozpoznął w arestowanym k. Damażego Macocha. Ks. prezes Gliwa był dawniej często na Jasnaj Górze i zna dobrze starzyszy księdy, między innymi arestowanego. Ks. Macoch zgodził się na rozmowę w celi w celi i ks. prezesom, na co ten się nie zgodził, oświadczając, że do takiej rozmowy z człowiekiem, posądzonym o morderstwo, nie widzi powodu.

Polskieżeznania.
 Ks. Macoch próbował rozmawiać i miał i dopiero pytaniami, retyfikował swe zeznania i wyjawiał prawdę.

Gdy komisarz dr. Jasiński oświadczył, że ks. Macoch jest arestowany, zaraz pierwsze słowa, które sbrodnikiem wypowiedział, były, że przybył do Krakowa kupił sobie czwikłe ubranie i że w związku tej sprawy zamierzał udać się z powrotem do Królestwa Polskiego, aby się oddać w ręce generał gubernatora?

Do morderstwa swego brata stryjcznego Wacława przysłał się sądas, ale tłumaczył je zran unieobaleniem. Twierdził i opowiadał szeroko, że brata swego stryjcznego zabił w ciągu spacerki, gdy się nawzajem wypoliczkowali.

Komisarz dr. Jasiński wysłuchał tych zeznań, potem wykazując księdom sprzeczność w wielu szczegółach, rekt dobił:

— Ksiądz z Krakowa? Ksiądz samoderował się? Ksiądz Macoch zblądził, zatrzęsł się i teras dopiero wyjawiał prawdę

Stosunek miłosny z telefonistką i falszerstwo metryki śladu.

Ks. Macoch podał, że Krzyżanowka, gdy była, Klesianka w Łodzi, poszła przed kilku laty w klasztor i zapadła za niego młodzieżą. Gdy Krzyżanowka przeniosła się do Warszawy, utrzymywał ją swoim kostem, a równocześnie szczerzył ją swą swą swoim rodonym bratem. Mążstwo do skutku nie przyszło, a wtedy ks. Macoch przegnał sprawę naprawić, sfalszował metrykę śladu z Krzyżanowską, singolater metrykę swojej śmierci i na podstawie tych dokumentów zameldował ją w Warszawie, jako wdowę po s. p. Damażym Macochu (t. j. po sobie).

Jeżeli do niej barćto często i utrzymywał stosunki. Wreszcie zaczął ją ponownie swą swą swoim bratem stryjcznym, s. p. Wacławem Macochem. Mążstwo przyszło tym razem do skutku i sam dał im ślub na Jasnaj Górze. — Między nowozami w krótkim czasie

wyblichy nienasili z powodu wielkiej zalesotności. Równocześnie wybuchy i nieporozumienia między zamordowanym, a ks. Macochem Wacław wyruszył Damażem, że go wysłuchał z kobietą lekki obcyzają i podejrzają księdza o stosunki z nią. Po pewnym czasie pogodził się.

Za protekcyją mordercy otrzymał s. p. Wacław Macoch posadę w Granicy, dokąd często później sięzjadł ks. Macoch.

Zamordował two sio, umierającego dysponował na śmierć, i doświł.

Nagle w czasie Wacław wiał jednoniestępnym ulop i zamiast pojednać do Warszawy, przyjechał do ks. Damażego. Tutaj dnia 23 lipca wybuchła między nimi kłótnia i o p. w czasie którego mieli obaj wzajemnie się wypoliczkować. Gdy Wacław połozyl się spać, ks. Macoch który według swego zeznania miał być podłytem, wyplł jeszcze jeden kieliszek wina, wylał leżącą obok siebie i mówiąc do siebie jej cię drabie zabił, uderzył siępiące w głowę.

Wacław zerwał się i zaczął krzyceć. Wtedy morderca uderzył go jeszcze kilka razy — ile razy nie pamięta — ze gniewem zaczął charcząc dysponował go na śmierć, poczem udzielił mu rozgrzeszenia, chcąc go za gardło i udusił.

Ks. Macoch nie mógł pojąć, czy był ostrzeżony, czy też obuchem sektery.

Skąd wzięła się siekiera w celi ks. Macocha.

Zapytany ks. Macoch skąd wzięła się w jego klasztornej celi siekiera, wyznał, iż przyniósł ją sobie dwa tygodnie przed zamordowaniem ofiary od starożar klasztornej. Była ona — jak tłumaczy — potrzebna do rozrywania szczep amokhiony, które słuszy w miły do tepla mi, zagnieżdżonych w jego łożu. Po morderstwie ks. Macoch siekierę wycałował i wrzucił do drewnianego klasztornej.

Z pomocą służącego klasztornej ukręca trupa w siole.

Gdy drgania duszowego nastęły, morderca zwinął szwilk w przedzieleniu i zaciągnął do drugiej celi; tam ukrył za łózkim i przystąpił do szacowania krwawych śladów.

Namyślał się, co dalej zrobić. Po północy postanowił wtajemniczyć w zbrodnię służącego klasztornej Stanisława Żalęgo. Wzwozy służący poradził z zimną krewią, że nie posiada się innego, jak trupa zapakować do kosza i wywieźć z klasztoru. Żalęgo poszedł do klasztoru i przywrócił kosz, lecz ten okazał się za krótki, więc trzeba było kupić większy. Sprzedawca załatwił Żalęgo po otwarciu sklepów rano; przyznoszący jednak kosz okazał się także za krótki. Jównak Żalęgo znalazł dobre klasztor, przemyślał sobie, że na korytarzu atol stara sofa i że ta by była najdogodniejszą do ukręcia i wywiezienia swok. Narady przegadali się do południa. Około godziny 12 ks. Damaży poszedł na obiad do rektorata, polecając Żalęgemu doprowadzenie sofy do celi.

Po powrocie z obladu obaj wyjechli zstabi i ukrywali w ogrodzie do sicy. Była zanadto ciemna, aby nastar strzeżeb wypełnić, Macoch włożył swoją futrę, akrawianą koszulę, a Żalęgo włożył regetki. Po sasyciu swok w siole wywieziono je wieczorem do Kłomnie i wrzucono do wody. Dorozkary i pomocników sąpieli ks. Damaży; główny pomocnik Żalęgo dostał 20 rubli, jeden dorozkary 30 rubli, drugi 10 rubli, inny służący 13 rubli.

Czy ograbił obraz cudowny?

Drugim ważnym momentem w przesłuchaniu

— A to bestya!. Ale że taka muryzka czarna znalazła kochanka?
 Gospodarz porwał się z krzesła.
 — Ba... odzłz to wieszcie, że nie muryzka, tylko fajna kochanka była, delikatna... mnia, miła... aż ślinka okrzewolowa! a!
 Teraz pan Śwendacka wychybna.
 — A to co znowa... jaki mi i skory do romansowania! ślinka mu zsta!
 — No, nie... ja tam akurat nie mówię, żebym zerwał coś tego. ale przystojna była.
 Śawagier nałaz po kleissku — tyknął.
 — Co się tam bzdzielnie kiłoci o rabina brode... lepiej opowiedz mi, o co to chodzilo?
 Pan Śwendacki zdow lęknął gorzaly — a ozy joz mu się swięcyl, jak wilkowi.
 — A no... tak ci było i — rzeki i zaczął opowiadać.
 Pan komisarz, Żalęiewicz, co to udawał akureyna i narząwał się Hotello, oteni się z tą ladną dziewczyną.
 — Janyh tam nie poszła za komisarza! — wtręcała pani Rogalska. A toby jeszcze dzieci były czarne!
 — Hm... zapewne, ale u nich nie przyszedo do dzieci, bo tyn jego fsazan, czy adjutant, jakże to on się narządwał? Jagnó, czy Jagnó?
 — Wszystkie wurszt! No i co?

— A no nie... tylko ten Jagłoss doniósł ci muryznowi, że żonka ma gacha.
 — A... psanoga!
 — Nul jak ci się czarno nie ziapnę za teł, jak nie przełał wy... Ciekaw! — powieda — dnas ty mi zadaj skóre, na łeben!
 — Nie słyszałam, żeby tak mówił! — zaprzeczyła pani.
 — Może nie skuratnie tak, ale coś podobnego... I prosto ci do niej do kłaka!
 Pani Rogalska aż podokocyna.
 — Święty Antoni! To jakże?... Tak przy wszystkich!
 — Rozumie się!... Wyciągnął ci ją na środek stancy i dalej paterności! — A ja takat a ty stałak. Ty myślała, że ja nie wiem!... Ty maruszelo... ty marymondno... ty mantelapo jaka!
 Pani znow sąpowowała.
 — Tak nie mów!
 — Co nie mów!?! Bestał ja, jak niebookie stworzenie... Jy teña jakaś? — wrzeszczał — a ona powiała!... Ale nie! ja wcale nie! a on znowa... Kłamiem, panie dobrodziejko! i jak ci nie zawzięje, niekzem wną, jak jej nie chyci za kark, za szyję, iu ci zakwiczera, jak kura pod notem i jnż dech ze siebie pułca ostati!
 — Święta Kłomnudo! ale że to tak wolno zabijać i nie wlepi go do krymianu?

Pan majster gra Otella.

Wieczór — powiedziałek. Do pana majstra Śwendackiego przyszedł na wizyte jego swagier, plekarz Rogalski a znow Katarzyna ze Śwendackich — co oczekiwała wedle staropolskiej mieszczanekiej gościnności spowodowało, że na stole pojawił się dban pła wdzię wdłocnocti: czysta dła panów, winiślowa dła pici wstajeb.

Wzstąpiła też na półmiske i szynka własnego pana gospodarza wyrobu — i po sakramentalnych trzech wstępnych kieliszkach wdłocnocti, przegryzionych świątkiem ciastem, zaczęto się polewa nie piwem i rozmowa.

— Już wstąpił ochłelmsy was odwiedzić — powiadał gość swagier — ale jakoś nie przyszedo do tego.

— Jakże mielo przyjsć — garuciuła mu zono — kiedyś siedział w Kossa do dwunastej w nocy?
 — Wszystko jedno! — upokojak gospodarz — i tak byłoby mi nie zastali, bo Kasia wyciągnęła mnie do teatru.

Szkoda, że nie wiedziała! — skrzyknęła pani Rogalska — byłabym poszła z wami, zamiast siedzieć samej w domu i nudzić się przez tego lamparta!
 — Nie masz co tak bardzo żalować! — skrzy-

O. Macocha była sprawa ograbięcia z kostrowanowód cudownego Obrazu Matki Boskiej, dokonanego w dniu 23 (dziśnietnia) 1909 r. Arestowanego wypiarał się ułudnie wdłocnocti w tej kradzieży i próbował wykazać swoje alibi. Znalazł mianowicie, że d. 4 października 1909 r., otrzymał wieszciec urlop, wyjechał w podróż po Europie. Zwiędził Lourdes, kilka dni przebywał w Munchlinie, następnie w Warszawie. W dniu dokonania świętokradztwa przebywał miał w Krakowie, a o kradzieży dowiedział się tutaj d. 24 października. Stąd bezczelnie wyjechał do Królstawy, skąd udał się do Częstochowy i udał się do Warszawy. Do Częstochowy przyjechał dopiero d. 9 listopada. Tymczasem za przalki, że O. Macoch dopiero o kradzieży przyjechał z Częstochowy do Krakowa.

Na pytanie skąd miał pieniądze na swoje tak znaczne wydatki i utrzymywanie Krzyżanowskiej w Warszawie, ks. Macoch odpowiedział, że kradł stala ofiary poboznych do spłaki z kilkoma innymi kielżami!

Kradł od trzech lat ofiary poboznych w zakrytych i skradł 5000 rubli po nakładem zakonnik.

Stosunek, jaki ks. Macoch utrzymywał z Krzyżanowką, wznagał dłużej zakonnikom. Morderca swego oraz skradł do spłaki z ks. Leśniskim k. Bonawenture Gawelczkowi, który uwarł podczas pobytu w klasztorze, obliżące na 6.000 rubli, których zrealizowaniem się zajął s. O. Leśniskim, poczem podzielił się.

Reszta niezadowolonych obliżacji i gotówkę udułł przecierow dła uniknięcia podjęć. Ponadto ks. Macoch, w razie pełnienia funkcji sakrystana, który inkasował pieniędż pochodzące ze skła jak wierzonych, kradł swąk znaczne kwoty, które obnoszył potem na własne potrzeby. Kradli tak i inni księdy.

(W Częstochowie jest bowiem szczerzą, że co pewien czas wynoszą się księdy dyszanego, odbierającego ofiary na Mszę świętą i różne intencye. Księdy ów pełnili obowiązk w zakrytych tuż przy wejściu do kaplicy. Ofiarą są nieraz dziesiątki osób, składających grosz ofiary. Księdy przyjmują kolejno zgłoszenia tych ludzi, słucha ich życzeń i wypowiedziane intencye oraz gotówkę ma zapisać do odpowiedniej księtki. Kontrola jest niemożliwa. Niektórzy dyszurki kradła, między innymi ks. Damaży wytworzył sobie z tego źródła wspaniałny dochód. Niekontrolowany zabierał pieniądze dla siebie. Przełożony klasztoru nieraz dźwił się, że nasłup patników do Częstochowy jest coraz większy, a dochód coraz mniejszy i. Podczas kronacy u p. tyjaące osób składało hojną ofiary, a kasa nie odclnia wcale tych wypływów.)

W Częstochowie ofiary w zakrytych płynę nie groszami, tylko srebrem, złotem i co najmniej rublowymi banknotami. Ks. Macoch miał u siebie źródło dochodów i dlatego można przypuszczać, że nie potrzebował ograbić cudownego obrazu z wąpeliwą wartością kielżową).

Świętokradzka kradzież.

Utrzymuje się, mimo zaprzeczeń księdza Damażego Macocha, przypuszczenie, że on wraz z bratem stryjcznym Wacławem w służącym Stan. Za Pogram dopuścił się grabieży sukienki Matki Boskiej ze Wacław pośredniczył przy sprzedaży. Ksiądz Damaży zamordował go nie z zazdrości o Helene, ale głównie z obawy przed wydanem. Czy to przypuszczenie jest uzasadnione, okaże dalsze śledztwo. Ksiądz Macoch stanowczo przeczy, jakoby dopuścił się tej grabieży.

Odstawienie do więzienia i dalsze losy ks. Macocha.

Po ukonstatacji przesłuchania ks. Macoch od-

stawiony został w nocy do więzienia sądu karnego, gdzie dziś już rozpoczyna się śledztwo. Helene się ono tyczyło zupełnie normalnie, do kłosa, zaskłownik ks. Macoch nie będzie szagowanym w Krakowie, lecz wydany w ręce władz sądownych w Królestwie Polskim. Obwinionego czeka kara dożywotniej katorgi (t. zw. bezterminowe ciężkie roboty); kary śmierci za zbrodnie morderstwa nie przewiduje kodeks, stosowany w państwie rosyjskim, gdzie skazywają się na śmierć tylko przestępcy politycy i c.

W drodze do więzienia zachowywał się księdz Macoch spokojnie; skazywał się tylko, że nie wie o się z nim sto, że „pamięta go dąbali oprali?”. Kiedy doozora wlepił w otworze su dżwi celli, ks. Macoch przestępnął się i wstał.

Przy ks. Macochu znaleziono 300 rubli, paszport i pewne dokumenty.

Postępowanie prawne.

Dział przed południem Komisarz pol. p. Jasiński udał do prokuratury państwa doniesienie o wyniku przeprowadzonego śledztwa i przedłożył spisany protokół. Od tej chwili sprawa pozostaje w sądzie. Sądzia śledczym w tej sprawie — jak się dowiadujemy — ustanowiony został dr. Bossowski, referentem zaś z prokuratury państwa prok. dr. Langy.

Dalszy tok tej sprawy będzie następujący. Władze rosyjskie odnośnie się w drodze dyplomatycznej za pośrednictwem ministerstwa spraw zagranicznych do władz niemieckich o wydanie arestowanego księdza i w tym celu przesyła władzom austriackim akta śledztwa, przeprowadzonego w tej sprawie w Częstochowie.

Po zbudaniu nadesłanych aktów przez prokuraturę i sądzęgo śledczego i po ewentualnym uzupełnieniu śledztwa (w razie, gdyby zachodziły jakie wątpliwości co do winy arestowanego) — postawi prokurator państwa wniosek, aby arestowanego wydać władzom rosyjskim; wniosek ten będzie rozpatrywany przez instancje, a następnie drugiej instancy, poczem dopiero ministerstwo sprawiedliwości powożmie stanowczą decyzję co do wydania arestowanego.

Po nadejściu tej decyzji sądzia śledczy zarządził odstawienie więźnia do granicy, gdzie będzie wyzdany władzom rosyjskim i odeśnany do właściwego sądu t. j. do sądu w Piotrkowie.

Postępowanie to potrwa kilka tygodni, przez ten czas morderca ks. Macoch pozostawał będzie w areszcie śledczym sądu karnego.

Nowe szczegóły.

Z Częstochowy donoszą:

Dalsze arestowania w klasztorze Janogójskim.

W klasztorze, do którego wejście strzeżone jest przez policyę, arestowano jeszcze dwu księży Olesniskiego i Starczewskiego, i trzech służących.

Helena Krzyżanowska.

Helena Krzyżanowska jest nieprawą córką kapitana rosyjskiego w Łodzi. Piękna, lekko mlyńska dziewczyna miała wiele wcielbici. Ujęła poznała się z księdzem Macochem, pracowała przy telefonacji. Z jego namowy wyszła za Wacława Macocha. Mążstwo wynajęło w Warszawie ładne mieszkanie, ze smakiem umebliowane przy Alejach Jerozolimskich Nr. 23.

Wacław Macoch był zrazu bez zajęcia. Pieniądze na utrzymanie domu łożyl ks. Damaży, który często odwiedzał Macochów. W ostatnich czasach wraz z zakonnikiem przyjeżdżał mikiędy słuę klasztoru, Stanisław Żalęgo.

Początkach lipca b. r. Wacław Macoch nagle wyjechał z Warszawy i wyjechał nie powórci! Żona jego opowiadała, że wibęć się na dłu-

GARDEROBY dziecinna dla paucenó do lat 16. dla chłopców do lat 14, kaplurki, kapelusze, podczochy, skarpetki, bielizna, trykotarze i całe wyprawki dla niemowląt

FRANCISZEK MARTIN Kraków, Rynek główny 1. 12.

Wiedeński Bank Związkowy — Filia w Krakowie
 Kapitał akcyjny: 130 milionów k. Fundusze rezerwowe 39 milionów k.

Przyjmuje wkładki w rachunku bięczymy i na 4⁰ książeczki wkładkowe

Większe kwoty wpłaca bez wypowiedzenia — Polakom rentowy placca Bank z własnych fundusów. Kupuje i sprzedaje wszelkie papieży wartościowe i wahi. przyjmując stłocnia na giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszy warunkami.

Kantor Wymiany przeniesiony do lokalu parterowego (Rynek główny, Linia A-B L. 44).

szczyt czasu za interesami. Pod nieobecność Macocha przyjeżdżał niekiedy Ks. Damazy i nocował w mieszkaniu Macochów. Ubiegłszy sokoty Ks. Damazy przybył znów do Warszawy i jego samego dnia wraz z Heleną Macochową wyjechał z Warszawy w nocy. Na dwa dni przed wyjazdem Macochowa przeprowadziła się na ul. Żelazną 31.

Przyjaźń księżka ze słuchaczem.
Charakterystycznym jest, jak opowiada arcyświątelnik służący Macochów w Warszawie, że kiedy byli oni jeszcze w domu oboje i przyjeżdżał O. Damazy ze służącym klasztornym Z. Załogiem, to ten ostatni, chociaż był służącym, zasiadał razem z państwem do stołu i należało do wspólnych rozmów, narad i rozpraw z wieloletnim prowadzeniem. Naprowadza to na domysł, że oprócz bliższych stonków, jakie łączyły niewielki Macoch z bratową, musiła jeszcze zbliżyć ich do siebie jakaś wspólna sprawa, będąca zapewne metodą dokonanego potem na osobie Wacława Macocha morderstwa.

Sielanka w Warszawie i jenerazy grom.
O. Damazy po zamordowaniu Wacława jeszcze kilkakrotnie odwiedzał swą kochankę, Helenę w Warszawie, w jej mieszkaniu w Alejach Jerozolimskich. Jeszcze poprzednio lokatorem tego domu, zgorszeni ówczesni mieszkańcy, opozycjonści, którymi byli na nocach hałasami podczas rozgłoszonych orgii pijańskich, zaczęli robić stanisław w właściciela, by mieszkaniem Macochowej wywodził.

Macochowa następnie wynajęła mieszkanie przy ul. Żelaznej.
Tutaj w dalszym ciągu odwiedzał ją O. Damazy, który bez ceremonii, mimo stał zakonnych, nocował w pięknej kobiecie. A jeśli zdarzyło się, że Damazy przez kilka dni nie się zjawiał, to przyjeżdżał do tego sąsiada, Stanisława Załoga, który podobno cieszył się również widzącami pięknej Heleny Macochowej. (Rzecz ta jest nie tylko sprawdzona).

Ksiądz Damazy, bawicący ubiegły w swej kochance, zamiarowany został w między czasie o g. 9-tej rano *deprezy ze Częstochowy*, przesyłaną pod adresem Heleny Macochowej, zawiązująca nadciągającą burzę, brzmiała: „Nech księżka wyjedzie z Warszawy, kraju niebezpiecznego! — 31 — Stach”.

Dość depesza ta przedstawia się jasno.
Ow „31” — to numer dorózkarka, który wiozł sobie z trupem i który wpadł w ręce policyj. **Niedostępnego władz rajsyjskich.**

Z okazji „trup w sofie” okazała się znów całkiem głośna władz rajsyjskich.
Przez dwa miesiące prowadzone śledztwo — nie wydało żadnego rezultatu. Nie zdolano wykryć, skąd pochodziła sofa i przedmioty w niej się znajdujące... Śledztwo błąkało się po różnych fałszywych tropach, a nie sprężysto reżę najbliższych.

Okazując się z zestawianiami, że Wacław Macoch zamordowany został w nocy d. 23-go lipca, a więc przez całą noc i dzień 24-go trup jego znajdował się w murach klasztornych.

Jak wykazała sekcja, trup po śmierci został obmyty i rany, zaszły na szyi, śladami wyraźnie, że zbrodnia spełniona, została w sposób bardzo krwawy, gdyż przelano trochę „carotis”, co powoduje zewnętrzny krwotok zawartości serca.

Nikt krwi tej w klasztorze nie spozostregł! To także osobliwa rzecz...

Jak wiadomo, w sofie znalazło dwie poduszki: jedną, pochodzącą z salonu, wysznaną złotem i futro z lutynowym kolczem.

Nikt braku tych przedmiotów nie zauważył, a policyja rajsyjska nie zdolała odgadnąć, skąd pochodziły te przedmioty.

Sprawa wydała się tylko przy padkiem przez pisanego dorózkarkę. Dopiero władza policyjna w Częstochowie wzięła się do zszęcy. Właściciel dorózkarki nie chciał, pomni przysięgi, mówić, ale namo-

wa, wdka i haty, zwykle środki rajsyjskie zrobiły swoje. Dorózkarka przemówiła, sprawa wyszła na jaw. Ale pozostało jeszcze wiele cmentnych momentów. Przewezyszyliśmy motyw morderstwa nie jest jeszcze ustalony i przychodzi zbadać, czy ks. Macoch nie był sprawcą świętokradzkiej kradzieży w jesieni 1909 r.

Stosunki w klasztorze Jasnogórskim.
Walka dnia partii w klasztorze. — *Atak na ul. przora Rejmana. — Nieszcząca odczeka OO. Paulina. — Głosy prasy katolickiej w Warszawie. — Demonstracje w Częstochowie.*

Jak już wczoraj donieśliśmy, OO. Paulini ogłosili drukiem odezwę do społeczeństwa, w której piętnują z bólem i obrurzeniem zbrodni, oświadczając, że „w niej udziału nie mieli” i — *ankują w ostrych słowach byłego przora ks. Rejmana*.

Stosunki w klasztorze zajmowały się społeczeństwo niedawno z okazji wyboru nowego przora. Wiadomo, że w zakonie od dłuższego czasu są dwie partje i że wynikiem tej walki było przeprowadzenie wyboru obecnego przora, starca 70-letniego O. Welońskiego w miejsce O. Rejmana na miesiąc przed spełnioną zbrodnią. Obecnie odezwa O. Przedzińskiego, w momencie tak szczytnym, uważa za właściwe kontynuować tę walkę i zwrócić się w sposób w najwyższym stopniu dziwny przeciwko O. Rejmanowi. Odnosne ustępy brzmią jak następuje:

„Od kilku lat czyniliśmy wszystko, co było w naszej mocy, aby na drodze legalnej zaprowadzić ściśle przestrzeganie reguł i konstytucji zakonu. Nie jednak udało nam się zmienić przepis prawa państwowego, które czuwano nad karnością zakonną nie całego zgromadzenia, ale jednej tylko osobie powierza. Przed paroma miesiącami, opierając się na dekrety Synodu Świętej, przez obecnie panującego Monarchy Najwyższe zaakceptowanymi, staraliśmy się przepisać rządowe prawa kołegesmu na pełnienie zadań zakonnych wykrótczyciel, zmieniając osobę kierującą. Jak wówczas zwrócić się z prośbą do społeczeństwa, aby nie wchodził w interesy, w nie przestawiając nam w podjętem dziele reformy, tak i dziś znowu zwracamy się do społeczeństwa, prosząc o sprawiedliwość, aby za zbrodnię jednemu nie piętnować zakonu”.

Odezwa wspomniana wywarła w warszawskiej prasie katolickiej b. przykra wrażenie: „Konserywatywne „Słowo” warze pisze: „Odezwa OO. Paulinów, według ogólnego mniemania, wyjdzie się przed wczesną. O. Rejman zwraca uwagę, że zabójstwo popełniono 25 lipca, on zaś usiłując z stanowiąca przora 30-go czerwca, a przez cały czerwiec przebywał na kuracji. Już piaty miesiąc nie miecza się do rządów. Odezwa dotknęła go boleśnie. Dowiedzieli się o niej dopiero z gazet miejskich”.

Korespondent „Słowa” dowiaduje się również, że wśród robotników agituje się idea „odebrania” OO. Paulinowi obrazu i powierzenia go świeckim księżom, i że podobno ma się odbyć demonstracja. Na innem miejscu „Słowo” stwierdza, że Damazy Macoch był przygotowywany na kapłana zarówno przez ks. Przedzińskiego jak i przez ks. przora Rejmana (ks. Rejman był protektorem Macocha, który to potwierdził w śledztwie w Krakowie).

W daleko ostrzejszych słowach występuje przeciwko odezwie „Gazeta Warszawska” (naczelny organ naród dem.) — czytamy w niej co następuje: „OO. Paulini, w którym gronie znalazł się zbrodnia, czując, że pokrzywdzony ogół polski do nich się przedewszystkiem zwraca z zapytaniem, wydali do tego ogół odezwę. Lepiej byłoby zrobili, gdyby jej byli nie ogłoszali. W strasnym położeniu, w jakim się znaleźli, po otracił głowę, bo inaczej nie byłoby napisali słów, tak pobawionych szacunku dla samych siebie. Nikt nie wymagał od nich, ażeby „aby z całą mocą zaznaczyli, że nie-”

— Gadaj mi tu teraz... Ha! gadaj prawdę... choć ci ta... dasz... psikasz... jak kotki... — Jesus, Marya! — wyderiała się pani — ratujcie! bracie! siostro!... Chrrr! zadusi mnie wariat! —

— Ale pan nie puszczaj, tylko targaj się łeb, jak wickelny... Rzucił się wreszcie i z początku śmiejąc się swawolnie — i odsarpnął Otella aż pod ścianę.

— Ha! — grał dalej gospodarz — ty subrawłec! —

— I nap plekarka po geble. — Ty mnie? — Ty mnie? — ryknął uderzony. — Ty mnie? —

— Ryknął mu na odwieł... Hajtel porwali się za był... — Tę! tę! tu! do drzwi, to do ściany... Kobiety narobiły wrzasku — jedna cłaśnie swego, druga ewną... wreszcie wpadła czaładź i rozzerwała walęcacych.

— Matko Boska! a panowie czego się tak apkracają? —

A no... nie! To ja gramem Hotelu — Homiccy pan domo, poprawiaje przekazywiona krwawki — a swięgieł Jagłozka!... Bawiliśmy się w tyjater!

Piwo sąaladzioci reszte. — Aka. —

mniejszego nie mieli udziału w zbrodni”. Nikomu przecie nie mogło przyść do głowy, aby ohydna zbrodnia była czym innym, jak dziełem wyrodka, czy dwóch wyrodków, którzy jakimś nieszczęsnym zbiegiem okoliczności zdolali otrzymać święciana i przywdzieć suknię zakonną...

„Nikt nie zwalał zakonu od winy. Ale jego wina leży w niedbalym dobroże nowicjatu, w luźnej dyscyplinie, w niedostatecznej kontroli religijnej i moralnej, w zbyt wielkiej swobodzie, jaka miała otcwicie zakonnicy a u której świadczy historia wykrytego zbrodniarza. I tu spada na klasztor, na strzegący jasnej reguły zakon odpowiedzialność straszna. Narod w stróżach swych najpiewszę świętymi chce widzieć ludzi świętych, ludzi wielkiego religijnego powołania, a nie sprytnych piaszyców, którzy rozmiasli, że u Paulinów lepiej się żyje, niż na posadzce w gminie, i którzy, dając bezgraniczny folgę swej chęci używania, dociągają aż do zbrodni...”

„Wolelibyśmy widzieć inną postać ekspiacji za powyższe błędy, niż ta odezwa, w której „niegodni stróże najsrożego skarbę narodu” sami siebie jako łachci malują, w barwach gorszych, niżby to ogół chciał widzieć”.

„Kurjer Warszawski” propaguje „zbiórką pielgrzymkę na Jasną Górę w gronie inteligencji tutajszej i ziemianskiej” dla „złożenia kondolecji zakonowi i zadokumentowania swojej niezmiennej duchowej łączności ze świętą jasnogórską”.

† Marya Konopnicka.

Naród polski okrył się dziś wielką żałobą... Największą współczesną poetką polską, Marya Konopnicka, zmarła dzisiaj o godz. 5:15 rano w sanatorium Kisielki pod Lwowem. Przy śmierci obecna była córka, p. Pylitiska, syn i przyjacielka poetki, p. Dułebnicka. — Konopnicka chorowała od 15 lat na serce, a w ostatnich czasach dostała zapalenia płuc i to było bezpośrednią przyczyną śmierci. — Stan zdrowia chorej w ostatnich dniach był bardzo rozpaczyliwy.

Drżwią nad ranem stan zdrowia pogorszył się nagle, chore zażądała eteru, pochyliła się i w tej chwili nastąpił zgon.

Pogrzeb odbędzie się — prawdopodobnie we wtorek — na koszt rodziny i miasta Lwowa.

Konopnicka zajęła w poezji polskiej jedną z najlepszych miejsc. Sercem, zapałem, myślą, przekonaniami należała zawsze do młodych. Spiszczenia pozostawiona narodowi jest wielka.

Poetka pracowała na nim wiecie potyckiej przez 32 lat; wydała kilka tomów poezji, nowel i kilka drobnych studyów literackich. — Korona jej twórczości „Pan Balcer w Brazylii”, smutna epopeja wychodźców do Ameryki, ukazała się ubiegłego roku i wywalała podziw. Zmarła była obecnie u szczytu swojej twórczości.

Co słyszeć w mieście?

Muzyka kościelna. W niedzielę podczas mszy św. o godzinie 12-tej w kościele N. M. p. odegra na organach Dyr. Nowowiejski utwory: 1) Bach „Fuga C-moll”, 2) Czajkowski „Finale z Symfonji patietuque. Na Sanctus i Benedictus odśpiewa miaszyni chr. Tow. muz. dwie kompozycje Nowowiejskiego a) Adoremus, b) Invocation au Sacre Coeur.

„Sokole”. Celem odebrania ostatnich rozkazów, co do wieciezki wspólnej, mającej się odbyć w niedzielę dnia 9 bm. wraz z przybyłymi druhami z Górnoego Śląska, który się pismo do Niegotomic wioząc ziemie na łaciach — wywiasła naczelnik członków Sokota krakowskiego do stawienia się dziś tej w sobotę na godzinę 8 wieczór do sali „Sokola”.

Z Klubu pozostwego. Kółko dram. Klubu pozostwego odegra w niedzielę 9 bm. „Dzieciaki” L. Swiderskiego, oraz „Chłopi arystokrati” W. L. Golezkiego. Muzyka wojskowa 56 p. Początek o godzinie 9.

Z Eleuterji. W niedzielę 9 bm. odbędzie się w lokalu Eleuterji (ul. Mikotajska l. 3. i. p.) publiczna pogadanka na temat: „Obecna drożyna i głódwie jej przyczyny”. Zagaj p. St. Stączek. Po dyskusji zabawa towarzyska. Początek o godz. 7 1/2 wiecz. Wstęp bezpłatny.

Z życia klub. Czeladników. W niedzielę 9 b. m. o godz. 8 wieczór w Domu Robotników ul. S. Tomasz 33 odbędzie się odczyt p. t. „Idealny Filaretd”.

Ze sportu. W najbliższą niedzielę dnia 9 października rozegra „Cracovia” match z klubem cześkim z Pardubic. Klub sportowy „Pardubice” posiada najśmieszniejszą cześką drużynę futbolową w „Sławii” i „Sparcie”. W skład drużyny tej wchodzi gracja, którzy niejednokrotnie stanowili podstawę reprezentatywnych drużyn ogólnocześkich. Jak wszystkie cześkie drużyny, które starają się zbiżyć o ile możności do wzorów angielskich, prowadzą także „Pardubice” grę krótkim podawaniem i odznaczają się wzorową i godną naśladowania wytrzymałością. Poniżej pozom gr. „Cracovia” podniósł się znacznie przez nabyte w ostatnich „matchach” doświadczenia.

Marya Konopnicka, według fotografii przed 20 laty.

można się spodziewać w niedzielę najbliższą pięknych i interesujących zawodów. Bilety są już do nabycia u firmy „Auto”, w Księgarni Polskiej, oraz w magazynie sportowym p. Walszmana.

Teatr ludowy. Wodewil dziejący obfituje w zabawne sceny i posiada liczne śpiewy. „Robert Bertrand” to dwaj „sympatycy” zbrodnie, krwawą pająką duzo figli, aż wreszcie wpadają w siłę „sprawiedliwości”. „Robert i Bertrand” dany będzie dziś, w niedzielę i w poniedziałek. W niedzielę po południu niezwykle wesoła krotowialka „To szczył wszystkich”. Sądząc z piątkowej premiery „Skowronka”, sztukla ta zjednała sobie uznanie, a szczególnie graty Gady Falkentried. To też powtórną będzie ta sztuka we wtorek w przyszłym tygodniu. W przygotowaniu „Klasztor Sandomejski” (Elza Hołmowska i Arseniusz Lupin, pogromca Sherlocka Holmesa).

Zabójstwo. W karczinie na Prądniku Białym — jak donieśliśmy wczoraj — powstała onegdaj krwawa bójka pomiędzy robotnikami, zatrudnionymi w p. Chwałska w Kronowdrzy. Śmiertelnie raniony nożem w głowę Jan Jeleń, przewiezony do szpitala zmarł wczoraj. Pod zarzutem zabójstwa aresztowała policja 4 robotników. Są to: Jan Onet, lat 22; Jan Wanat, lat 23; Józef Kulk, lat 23 i Wójcicki Kras, lat 20. Po przeprowadzeniu śledztwa policyjnego (z udziałem stróżów kamienicznycch (z dzielnicy Kamienarz) odbędzie się dnia 9 b. m. o g. 4-tej popoł. w lokalu przy ul. Międzych w sprawie o lepszą przyszłość dla stróżów.

Wystawa kwiatowa w Polsk. Związku ogrodniczym i pomonoczych ogrodn. przy ul. Sypialnej l. 18, 11. p. urządzona będzie w niedzielę dn. 9 b. m. — Okazy wystawione przeznaczone są dla gości.

Pierwsza międzynarodowa wystawa łowiecka Wiedeń 1910.

MAGGIEGO wyroby zostały odznaczony austryacką nagrodą państwową.

Dawniejsze odznaczenie MAGIEGO wyrobów: 13 nagród państwowych, 2 nagrody austriackie, 3 państwowe nagrody honorowe, 10 nagród wielkich (Grand prix), 80 medali złotych etc. etc.

Maggya wyroby wywiasła łowiecka w Wiedniu. Austryacka nagroda państwowa odznaczona została znana Maggyego wyroby (Maggyego przysawa, Maggyego kłomł rosłowie i Maggyego szpy w tabliczkach), które dzięki swej znakomitej jakości, niewykłaj praktyczności i taniej cenie są powszechnie lubiane.

BLUZY wełniane, jedwabne i koronkowe HALKI włóczkowe, himalaya i jedwabne. POŃCZOCHY damskie i dziecięce. PARASOLE, WELONKI, ŻABOTY. REKAWICZKI, SZALE, TOREBKI, CZAPKI sportowe.

NOWOSCI w przybraniach sukien i kostyumów.

Koronki, aplikacje, wstążki, taśmy, guziki, krepy angielskie. Boa strusie, faniacie, pióra, rayery i kwiaty. Aksamity.

Zygmunt J. Jimakowski

Kraków, Rynek Główny, Bi. Linia A-B, obok głównej Trafiki.

W niedzielę i święta sklep zamknięty.

